Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 9. marca 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Colný kódex Spoločenstva — Článok 32 ods. 1 písm. c) — Určenie colnej hodnoty — Licenčné poplatky za tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota — Pojem — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Článok 160 — ‚Podmienka predaja' tovaru, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota — Zaplatenie licenčných poplatkov v prospech spoločnosti, ktorá je spojená s predávajúcim aj s kupujúcim tovaru — Článok 158 ods. 3 — Opatrenia o spätnej úprave a rozdelení"

Vo veci C-173/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Finančný súd Düsseldorf, Nemecko) z 1. apríla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 17. apríla 2015, ktorý súvisí s konaním:

GE Healthcare GmbH

proti

Hauptzollamt Düsseldorf,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia M. Berger, A. Borg Barthet (spravodajca), E. Levits a F. Biltgen,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— GE Healthcare GmbH, v zastúpení: L. Harings a G. Schwendinger, Rechtsanwälte,

— Hauptzollamt Düsseldorf, v zastúpení: A. Wollschläger, splnomocnená zástupkyňa,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Albenzio, avvocato dello Stato,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: L. Grønfeldt a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. júla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 32 ods. 1 písm. c) a ods. 5 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, 2006, s. 1) (ďalej len „colný kódex“), ako aj článku 158 ods. 3 a článku 160 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1875/2006 z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 360, 2006, s. 64) (ďalej len „nariadenie č. 2454/93“).

2 Tento návrh bol predložený v konaní medzi spoločnosťou GE Healthcare GmbH a Hauptzollamt Düsseldorf (Hlavný colný úrad Düsseldorf, Nemecko, ďalej len „colný úrad“), ktoré sa týka zohľadnenia licenčných poplatkov pri určení colnej hodnoty tovaru dovezeného z tretích krajín s cieľom prepustiť ho do voľného obehu na území Európskej únie.

Právny rámec

Colný kódex

3 Podľa článku 29 ods. 1 a 2 colného kódexu:

„1. Colnou hodnotou dovážaného tovaru je jeho prevodná hodnota, t. j. cena skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť za tovar predávaný na vývoz na colné územie spoločenstva, podľa potreby upravená podľa článku 32 a 33, a to za podmienky že:

a) neexistujú obmedzenia, pokiaľ ide o nakladanie s tovarom a jeho použitie kupujúcim, s výnimkou obmedzení, ktoré:

— sú uložené alebo požadované právnymi predpismi alebo štátnymi orgánmi v spoločenstve,

— ohraničujú územie, v ktorom môže byť tovar znovu predaný,

alebo

— podstatným spôsobom neovplyvňujú hodnotu tovaru;

b) predaj alebo cena nepodliehajú žiadnym podmienkam alebo plneniam, ktorých hodnotu vo vzťahu k tovaru, ktorý má byť hodnotený, nie je možné zistiť;

c) žiadna časť výnosu akéhokoľvek ďalšieho predaja, nakladanie alebo použitie tovaru kupujúcim nepripadne priamo ani nepriamo predávajúcemu, pokiaľ nie je možné vykonať primeranú úpravu podľa článku 32;

a

d) kupujúci a predávajúci nie sú v spojení alebo, ak sú v spojení, je prevodná hodnota prijateľná pre colné účely podľa odseku 2.

2.

a) Pri určovaní, či je prevodná hodnota prijateľná na účely odseku 1, nie je skutočnosť, že kupujúci a predávajúci sú v spojení, sama osebe dostatočným dôvodom na to, aby prevodná hodnota bola považovaná na neprijateľnú. Pokiaľ je to potrebné, budú preskúmané okolnosti predaja a prevodná hodnota bude prijatá, ak spojenie neovplyvnilo cenu. Ak na základe informácií poskytnutých deklarantom alebo iným spôsobom majú colné orgány dôvody na to, aby považovali cenu za ovplyvnenú spojením, oznámia svoje dôvody deklarantovi a poskytnú mu primeranú možnosť na vyjadrenie. Ak o to požiada deklarant, budú mu tieto dôvody oznámené písomnou formou.

b) Pri predaji medzi osobami, ktoré sú v spojení, bude prevodná hodnota uznaná a tovar bude ohodnotený v súlade s odsekom 1, ak deklarant preukáže, že je táto hodnota veľmi blízka niektorej z nasledujúcich hodnôt z rovnakého obdobia alebo približne z rovnakého obdobia:
   i) prevodnej hodnote z predaja rovnakého alebo podobného tovaru na vývoz do spoločenstva medzi kupujúcimi a predávajúcimi, ktorí nie sú v žiadnom konkrétnom prípade v spojení;
   ii) colnej hodnote rovnakého alebo podobného tovaru určenej na základe článku 30 odsek 2 písmeno c);
   iii) colnej hodnote rovnakého alebo podobného tovaru určenej na základe článku 30 odsek 2 písmeno d).

Pri použití predchádzajúcich kritérií treba prihliadnuť k preukázaným rozdielom v stupňoch predaja, množstve, v prvkoch uvedených v článku 32 a k nákladom, ktoré predávajúci nesie pri predajoch, pri ktorých predávajúci a kupujúci nie sú v spojení a ktoré nenesie pri predajoch, pri ktorých sú predávajúci a kupujúci v spojení.

c) Kritériá ustanovené v písmene b) sa použijú na podnet deklaranta, a to iba na účely porovnania. Náhradné hodnoty podľa uvedeného písmena nie je možné určiť.“

4 Článok 30 ods. 1 a 2 tohto kódexu stanovuje:

„1. Ak nemôže byť colná hodnota určená podľa článku 29, určí sa postupne podľa odseku 2 písmeno a), b), c) a d), a to podľa prvého písmena, pod ktorým môže byť určená s tým, že poradie použitia písmen c) a d) je možné na žiadosť deklaranta zameniť; iba v prípade ak nie je možné colnú hodnotu určiť podľa určitého písmena, môže byť použité ďalšie písmeno, a to v poradí ustanovenom v tomto odseku.

2. Colnou hodnotou podľa tohto článku je:

a) prevodná hodnota rovnakého tovaru predávaného na vývoz do spoločenstva, v rovnakej alebo približne rovnakej dobe ako tovar, pri ktorom sa určuje colná hodnota;

b) prevodná hodnota podobného tovaru predávaného na vývoz do spoločenstva v rovnakej alebo približne rovnakej dobe ako tovar, pri ktorom sa určuje colná hodnota;

c) hodnota založená na jednotkovej cene, za ktorú sa dovážaný tovar alebo rovnaký alebo podobný tovar predáva v spoločenstve v najväčšom úhrnnom množstve osobám, ktoré nie sú s predávajúcim v spojení;

d) hodnota vypočítaná z nasledovných hodnôt:

— ceny alebo hodnoty materiálu výroby, ako aj iného spracovania alebo prepracovania, ktoré sú vynaložené pri výrobe dovážaného tovaru,

— sumy týkajúce sa zisku a všeobecné výdavky, ktoré zodpovedajú týmto sumám a ktoré výrobcovia v krajinách vývozu zahŕňajú do predaja tovaru rovnakej povahy alebo rovnakého druhu ako tovar, pri ktorom sa určuje jeho hodnota a ktoré sú určené k vývozu do spoločenstva,

— ceny alebo hodnoty všetkých položiek uvedených v článku 32 odsek 1 písmeno e).“

5 Článok 31 tohto kódexu stanovuje:

„1. Ak nemôže byť colná hodnota dovážaného tovaru určená podľa článkov 29 alebo 30, určí sa na základe údajov dostupných v spoločenstve s použitím vhodných prostriedkov zlučiteľných so zásadami a všeobecnými pravidlami:

— dohody o vykonaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode [z] roku 1994,

— článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode [z] roku 1994,

a

— ustanovení tejto kapitoly.

2. Colná hodnota podľa odseku 1 sa nemôže zakladať na:

a) predajnej cene spoločenstva na tovar vyrábaný v spoločenstve;

b) postupe, ktorý stanoví prijímanie vyššie uvedených dvoch alternatívnych hodnôt pre colné účely;

c) cene tovaru na domácom trhu v krajine vývozu;

d) výrobných nákladoch iných ako vypočítané hodnoty, ktoré boli určené pre rovnaký alebo podobný tovar v súlade s článkom 30 odsek 2 písmeno d);

e) cene tovaru na vývoz do krajiny, ktorá netvorí súčasť colného územia spoločenstva;

f) minimálnych colných hodnotách

alebo

g) ľubovoľných alebo fiktívnych hodnotách.“

6 Podľa článku 32 tohto kódexu:

„1. Pri určovaní colnej hodnoty podľa článku 29 sa pripočítajú k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá ma byť za dovážaný tovar zaplatená:

…

c) licenčné poplatky za tovar pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota, ktoré musí priamo alebo nepriamo platiť kupujúci ako podmienku predaja tohto tovaru, pokiaľ tieto poplatky nie sú zahrnuté v cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť;

…

2. Každá položka, ktorá je na základe tohto článku pripočítateľná k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená, ktorá vychádza iba z údajov objektívnych a kvantitatívne vymerateľných.

3. K cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť, sa pri určovaní colnej hodnoty nepripočítavajú žiadne iné položky s výnimkou tých, ktoré sú ustanovené v tomto článku.

…

5. Bez toho, aby tým bol dotknutý odsek 1 písmeno c):

a) do ceny, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť, sa pri určovaní colnej hodnoty nezapočítavajú platby za právo reprodukovať tovar dovážaný do spoločenstva, a

a

b) do ceny, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť, sa nezapočítavajú platby uskutočnené kupujúcim za právo distribuovať alebo ďalej predávať dovážaný tovar, ak tieto platby nie sú podmienkou predaja dovážaného tovaru určeného na vývoz do spoločenstva.“

7 Podľa článku 249 colného kódexu:

„Výbor [pre colný kódex] môže preskúmať každú otázku týkajúcu sa colných právnych predpisov, ktorú položí jeho predseda, či už ako svoju vlastnú iniciatívu, alebo na žiadosť zástupcu členského štátu.“

Nariadenie č. 2454/93

8 Článok 143 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„Pre účely hlavy II, kapitoly 3 [colného] kódexu a pre účely tejto hlavy sa budú osoby považovať za ‚vo vzťahu [‚osoby, ktoré sú v spojení‘ – neoficiálny preklad]‘, iba ak:

…

f) obe sú priamo alebo nepriamo kontrolované treťou osobou;

…“

9 Podľa článku 145 ods. 2 a 3 tohto nariadenia:

„2. Po prepustení tovaru do voľného obehu možno na určenie colnej hodnoty v súlade s článkom 29 [colného] kódexu vziať do úvahy úpravu naozaj uhradenej alebo splatnej ceny, ktorú predávajúci urobí v prospech kupujúceho, ak sa k spokojnosti colných orgánov preukáže, že:

a) v čase, ktorý sa uvádza v článku 67 [colného] kódexu, bol tovar vadný;

b) predávajúci cenu upravil v rámci plnenia záručnej povinnosti ustanovenej v kúpno-predajnej zmluve, ktorá sa uzatvorila ešte pred prepustením tovaru do voľného obehu;

c) vadnosť tovaru sa už nezohľadnila v príslušnej kúpno-predajnej zmluve.

3. Naozaj uhradenú alebo splatnú cena za tovar, ktorá sa upravila v súlade s odsekom 2, možno vziať do úvahy, len ak sa táto úprava urobila v lehote 12 mesiacov odo dňa prijatia vyhlásenia o prepustení tovaru do voľného obehu.“

10 Článok 156a ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Colné orgány môžu na žiadosť príslušnej osoby povoliť:

— odlišne od článku 32 ods. 2 [colného] kódexu, aby sa určité položky, ktoré majú byť pridané k cene skutočne platenej alebo ktorá sa má zaplatiť, hoci nie je určiteľná v čase vzniku colného dlhu,

— odlišne od článku 33 [colného] kódexu, aby sa určité položky, ktoré nemajú byť zahrnuté do colnej hodnoty v prípadoch, v ktorých sumy týchto položiek nie sú oddelené [od skutočne zaplatenej ceny alebo ceny, ktorá sa má zaplatiť], v čase vzniku colného dlhu,

určili na základe vhodného a osobitného kritéria.

V týchto prípadoch sa deklarovaná colná hodnota nepovažuje za predbežnú v zmysle druhej zarážky článku 254.“

11 Podľa článku 157 toho istého nariadenia:

„1. Na účely článku 32 ods. 1 písm. c) [colného] kódexu poplatky za poskytnutie práv a licenčné poplatky znamenajú predovšetkým platbu za používanie práv, ktoré sa týkajú:

— výroby dovážaného tovaru (predovšetkým patenty, návrhy, vzory a výrobné know-how)

alebo

— predaja dovážaného tovaru určeného na vývoz (predovšetkým obchodné značky, registrované vzory),

alebo

— používania alebo ďalšieho predaja dovážaného tovaru (predovšetkým autorské práva, výrobné procesy, ktoré sú neoddeliteľné od dovážaného tovaru).

2. Bez dosahu na článok 32 ods. 5 [colného] kódexu, ak sa colná hodnota dovážaného tovaru určuje podľa ustanovení článku 29 [colného] kódexu, poplatok za poskytnutie práv alebo licenčný poplatok sa pripočíta k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená len vtedy, keď táto platba:

— súvisí s tovarom, ktorý sa ohodnocuje

a

— predstavuje podmienku predaja tohto tovaru.“

12 Článok 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„Ak sa poplatky za poskytnutie práv alebo licenčné poplatky vzťahujú čiastočne na dovážaný tovar a čiastočne na ostatné prísady alebo prvky pridané k tovaru po jeho dovoze alebo k činnostiam alebo službám vykonávaným po dovoze, musí byť vykonané primerané rozdelenie na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov v súlade s vysvetľujúcou poznámkou k článku 32 ods. 2 [colného] kódexu v prílohe 23.“

13 Článok 160 tohto nariadenia stanovuje:

„Ak kupujúci zaplatí poplatky za poskytnutie práv alebo licenčné poplatky tretej strane, podmienky ustanovené v článku 157 ods. 2 sa nepovažujú splnené, ak predávajúci alebo osoba s ním spojená nepožaduje, aby kupujúci vykonal túto platbu.“

14 Podľa článku 161 tohto nariadenia:

„Ak je spôsob výpočtu výšky poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku odvodený od ceny dovážaného tovaru, pri absencii dôkazov o opaku možno predpokladať, že platba tohto poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku sa vzťahuje na tovar, ktorý sa má oceňovať.

Ak sa však výška poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku vypočíta bez ohľadu na cenu dovážaného tovaru, platba tohto poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku sa aj tak môže vzťahovať na tovar, ktorý sa má oceňovať.“

15 Článok 254 tohto nariadenia stanovuje:

„Ak o to deklarant požiada, môžu colné orgány prijať colné vyhlásenia na prepustenie do voľného obehu, ktoré neobsahujú všetky náležitosti, ktoré sú stanovené v prílohe 37.

Avšak tieto vyhlásenia musia obsahovať aspoň náležitosti pre neúplné colné vyhlásenie stanovené v prílohe 30A.“

16 Článok 256 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„Lehota, ktorú povolia colné orgány deklarantovi pre oznámenie náležitostí alebo predloženie chýbajúcich dokumentov v čase prijatia vyhlásenia, nesmie prekročiť jeden mesiac odo dňa takéhoto prijatia.

…

Ak sa chýbajúce náležitosti, ktoré majú byť oznámené alebo dokumenty, ktoré majú byť predložené, týkajú colnej hodnoty, colné orgány môžu, ak sa preukáže, že je to absolútne nevyhnutné, stanoviť dlhšiu lehotu alebo predĺžiť predtým stanovenú lehotu. Celková povolená lehota musí zohľadňovať predpísané platné lehoty.“

17 Podľa ustanovenia článku 257 ods. 3 tohto nariadenia:

„Ak podľa článku 254 vyhlásenie obsahuje predbežné určenie hodnoty, colné orgány:

— okamžite zapíšu do účtovníctva výšku takto určeného cla,

— v prípade potreby požadujú zloženie zábezpeky primeranej na pokrytie rozdielu medzi touto sumou a sumou, ktorej tovar môže nakoniec podliehať.“

18 Článok 259 prvý odsek uvedeného nariadenia znie:

„Neúplné vyhlásenie prijaté za podmienok uvedených v článkoch 254 až 257 môže doplniť buď deklarant alebo môže byť na základe dohody s colnými orgánmi nahradené iným vyhlásením, ktoré spĺňa podmienky uvedené v článku 62 kódexu.“

19 Vysvetľujúca poznámka k colnej hodnote týkajúca sa článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu uvedená v prílohe 23 k nariadeniu č. 2454/93 znie takto:

„Honoráre a licenčné poplatky podľa článku 32 ods. 1 písm. c) zahŕňajú, okrem iného aj platby za patenty, ochranné známky a autorské práva.“

20 Vysvetľujúca poznámka k colnej hodnote týkajúca sa článku 32 ods. 2 colného kódexu uvedená v tej istej prílohe znie takto:

„Ak nie sú v súvislosti s pripočítateľnými položkami k dispozícii objektívne a overiteľné údaje podľa článku 32, potom nie je možné určiť prevodnú hodnotu podľa článku 29. Napríklad, poplatok za poskytnutie práv sa vypláca na základe predajnej ceny v krajine dovozu za jeden liter určitého výrobku, ktorý bol dovezený ako tuhá látka v kilogramoch a po dovoze bol spracovaný na roztok. Ak poplatok za poskytnutie práv súvisí čiastočne s dovážaným tovarom a čiastočne aj na iných faktoroch, ktoré s dovážaným tovarom nesúvisia (ak bol napríklad dovážaný tovar zmiešaný s domácimi surovinami a už ich nie je možné rozpoznať oddelene alebo ak sa poplatok za poskytnutie práv nedá odlíšiť od ostatných finančných dohôd medzi kupujúcim a predávajúcim), bolo by neprimerané pripočítať poplatok za poskytnutie práv. Ak však poplatok za poskytnutie práv súvisí iba s dovážaným tovarom a jeho výška sa dá presne vyčísliť, možno ho potom pripočítať k cene skutočne zaplatenej alebo k cene, ktorá sa má zaplatiť.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

21 Spoločnosť GE Medical Systems Deutschland GmbH & Co. KG (ďalej len „GE Nemecko“) uzavrela so spoločnosťou Monogram Licensing International Inc. (ďalej len „M“) štandardnú licenčnú zmluvu, pričom obe tieto spoločnosti patria do skupiny General Electrics (ďalej len „skupina GE“).

22 Na základe článku IIA tejto zmluvy poskytla M spoločnosti GE Nemecko spoplatnenú, nevýhradnú licenciu na používanie ochrannej známky skupiny GE (ďalej len „ochranná známka GE“) v súvislosti s vyrábanými a predávanými výrobkami a službami poskytovanými spoločnosťou GE Nemecko v prísnom súlade s normami kvality, ktoré si zmluvné strany dohodli. Okrem toho spoločnosť M. udelila spoločnosti GE Nemecko bezodplatne nevýhradnú licenciu oprávňujúcu ju podľa jej uváženia používať ochrannú známku GE pri ďalšom predaji tovaru ostatným dcérskym spoločnostiam skupiny GE na experimentálne účely alebo ako vzorky, či odpad. Spoločnosť GE Nemecko bola rovnako oprávnená používať pod touto ochrannou známkou bez licenčných poplatkov výrobky v obchodných vzťahoch s inou spoločnosťou patriacou do rovnakej skupiny GE, ktorej mohla povoliť používanie ochrannej známky GE za podmienok analogických podmienkam uvedeným v licenčnej zmluve medzi spoločnosťami M a GE Nemecko.

23 S cieľom zaručiť, že pri výrobe a predaji výrobkov a poskytovaní služieb spoločnosťou GE Nemecko sa dodržia najprísnejšie normy kvality dohodnuté medzi zmluvnými stranami, spoločnosť M mala k dispozícii rozsiahle kontrolné právomoci a v prípade porušenia týchto noriem bola oprávnená vypovedať zmluvu s krátkou výpovednou dobou. Dátum zrušenia licenčných poplatkov podľa článku IIA licenčnej zmluvy bol stanovený k 31. decembru každého kalendárneho roka. Výška týchto poplatkov predstavovala 0,95 % ročného obratu spoločnosti GE Nemecko za používanie ochrannej známky GE a 0,05 % obratu GE Nemecko za používanie obchodného názvu skupiny GE.

24 Pri colnej kontrole vzťahujúcej sa na obdobie od 1. októbra 2007 do 31. decembra 2009 colný úrad okrem iného v správe z 8. septembra 2010 konštatoval, že spoločnosť GE Nemecko nadobudla od spoločností patriacich do skupiny GE tovar pochádzajúci z tretích krajín, ale že podľa tohto úradu nesprávne opomenula v colných vyhláseniach uviesť licenčné poplatky na určenie colnej hodnoty tohto tovaru. V dôsledku toho colný úrad vydal 30. septembra 2010 rozhodnutie o dodatočnom vymeraní dovozného cla vo výške 14 985,09 eura.

25 Po zaplatení tohto cla GE Nemecko žiadala 21. júla 2011 o jeho vrátenie na základe článku 236 colného kódexu z toho dôvodu, že tieto licenčné poplatky zaplatené podľa licenčnej zmluvy sa podľa nej nemali pripočítať k colnej hodnote dotknutého tovaru na základe článku 32 colného kódexu.

26 Rozhodnutím z 9. marca 2015 colný úrad zamietol žiadosť o vrátenie spoločnosti GE Nemecko s odôvodnením, že referenčné colné hodnoty boli podľa neho správne.

27 Medzitým 31. augusta 2011 sa GE Healthcare stala univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti GE Nemecko.

28 Dňa 11. marca 2015 GE Healthcare podala žalobu na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, proti rozhodnutiu colného úradu z 9. marca 2015. Uvedený súd má vo veci, o ktorej rozhoduje, použiť článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu, ale pritom má pochybnosti o presnom rozsahu tohto ustanovenia.

29 Za týchto okolností Finanzgericht Düsseldorf (Finančný súd Düsseldorf, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Môžu byť licenčné poplatky v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) [colného kódexu] zahrnuté do colnej hodnoty, hoci ani pri uzavretí zmluvy, ani v okamihu rozhodnom pre vznik colného dlhu, ktorý v prípade sporu vyplýva z článku 201 ods. 2 a článku 214 ods. 1 colného kódexu, nie je zrejmý vznik licenčných poplatkov?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Môžu sa licenčné poplatky za ochrannú známku v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu vzťahovať na dovážaný tovar, hoci sa platia aj za služby a používanie základu obchodného názvu spoločnej skupiny?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: Môžu byť licenčné poplatky za ochrannú známku v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu podmienkou predaja dovážaného tovaru určeného na vývoz do Spoločenstva v zmysle článku 32 ods. 5 písm. b) colného kódexu, hoci ich zaplatenie je požadované a realizované podnikom spojeným s predávajúcim a kupujúcim?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku je kladná, a ako v tomto prípade sa licenčné poplatky vzťahujú sčasti na dovážaný tovar a sčasti na služby po dovoze: Má primerané rozdelenie iba na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov podľa článku 158 ods. 3 [nariadenia č. 2454/93] a v súlade s vysvetľujúcou poznámkou k článku 32 ods. 2 colného kódexu v prílohe 23 nariadenia č. 2454/93 za následok, že je možné opraviť iba colnú hodnotu určenú podľa článku 29 colného kódexu, alebo je v prípade, ak colnú hodnotu nie je možné určiť podľa článku 29 colného kódexu, možné pri určovaní colnej hodnoty podľa článku 31 colného kódexu uskutočniť rozdelenie upravené článkom 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 za predpokladu, že tieto náklady by inak neboli zohľadnené?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

30 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je cieľom právnej úpravy Únie týkajúcej sa colného ohodnotenia vytvorenie spravodlivého, jednotného a nestranného systému, ktorý by vylučoval uplatňovanie svojvoľných alebo fiktívnych colných hodnôt. Colná hodnota musí byť teda odrazom skutočnej hospodárskej hodnoty dovážaného tovaru a zohľadňovať všetky zložky tohto tovaru, ktoré majú hospodársku hodnotu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, bod 30, ako aj zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, body 23 a 26).

31 Konkrétne podľa článku 29 colného kódexu colnou hodnotou dovážaného tovaru je v zásade jeho prevodná hodnota, t. j. cena, ktorá je skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť za tovar predávaný na vývoz na colné územie Únie, s výhradou úprav, ktoré sa musia uskutočniť podľa článku 32 tohto kódexu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2013, Christodoulou a i., C-116/12, EU:C:2013:825, body 38, 44 a 50, ako aj z 21. januára 2016, Stretinskis, C-430/14, EU:C:2016:43, bod 15).

32 Článok 32 colného kódexu spresňuje položky, ktoré treba pri určení jeho colnej hodnoty pripočítať k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená za dovážaný tovar. Podľa odseku 1 písm. c) tohto ustanovenia sa k cene, ktorá bola zaplatená alebo sa má zaplatiť, pripočítajú licenčné poplatky za tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota, ktoré musí priamo alebo nepriamo platiť kupujúci ako podmienku predaja tohto tovaru, pokiaľ tieto poplatky nie sú zahrnuté v cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť.

33 Podľa článku 157 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 treba okrem iného „poplatkami za poskytnutie práv a licenčnými poplatkami“ na účely článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu rozumieť platby za používanie práv, ktoré sa týkajú „predaja dovážaného tovaru určeného na vývoz (predovšetkým obchodné značky, registrované vzory)“ alebo „používania alebo ďalšieho predaja dovážaného tovaru (predovšetkým autorské práva, výrobné procesy, ktoré sú neoddeliteľné od dovážaného tovaru)“.

34 Článok 157 ods. 2 nariadenia č. 2454/93 spresňuje, že poplatok za poskytnutie práv alebo licenčný poplatok sa pripočíta k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená len vtedy, keď táto platba na jednej strane súvisí s tovarom, ktorý sa ohodnocuje a na druhej strane predstavuje podmienku predaja tohto tovaru.

35 Z toho vyplýva, že úprava, ktorú vyžaduje článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu sa použije až pod splnení troch kumulatívnych podmienok, a to po prvé licenčné poplatky neboli zahrnuté do ceny, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená, po druhé tieto poplatky musia súvisieť s tovarom, ktorého hodnota sa má určiť a po tretie kupujúci musí byť povinný zaplatiť tieto licenčné poplatky ako podmienku predaja tovaru, ktorého hodnota sa má určiť.

36 Pokiaľ ide o prvú podmienku, v prejednávanej veci je podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu nesporné, že GE Healthcare nezahrnula podľa ustanovení licenčnej zmluvy dotknutej vo veci samej licenčné poplatky za používanie ochrannej známky GE do colnej hodnoty tovaru, ktorý sa má ohodnotiť.

O prvej a druhej otázke

37 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne v rozsahu, v akom sa týkajú druhej podmienky uvedenej v bode 35 tohto rozsudku, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu vykladať v tom zmysle, že licenčné poplatky sú za „tovar,

pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota“, pokiaľ, po prvé nie je možné určiť v čase uzavretia licenčnej zmluvy ani v čase vzniku colného dlhu výšku týchto licenčných poplatkov, a po druhé tieto licenčné poplatky sa vzťahujú len na časť tovaru, ktorého hodnota sa má určiť.

38 S cieľom odpovedať na túto otázku treba v prvom rade preskúmať, či licenčné poplatky podľa článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu sú za „tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota“, aj keď v čase uzavretia licenčnej zmluvy alebo v čase vzniku colného dlhu nemožno určiť výšku týchto licenčných poplatkov.

39 V tejto súvislosti z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že podľa licenčnej zmluvy dotknutej vo veci samej mala GE Nemecko povinnosť zaplatiť licenčné poplatky za používanie ochrannej známky GE v súvislosti s tovarom, ktorý doviezla, s výnimkou určitého tovaru, ktorý mohla používať pod touto ochrannou známkou bez licenčných poplatkov, napríklad tovar predávaný ďalším dcérskym spoločnostiam v rámci skupiny GE, používaný na experimentálne účely, ako vzorky či vyradený tovar.

40 Za týchto okolností, ako to uviedol aj generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, sa tak licenčné poplatky skutočne vzťahujú na tovar, ktorý sa má ohodnotiť, hoci ich presná výška nebola určená v čase uzavretia uvedenej zmluvy, ani neskôr počas prijatia colného vyhlásenia alebo v čase vzniku colného dlhu.

41 Pokiaľ ide konkrétne o otázku, či sa presná výška licenčných poplatkov musí stanoviť v čase vzniku colného dlhu, článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu v tejto súvislosti nestanovuje žiadnu požiadavku.

42 Článok 156a ods. 1 nariadenia č. 2454/93 naopak stanovuje, že colné orgány môžu na žiadosť príslušnej osoby – a odchylne od článku 32 ods. 2 colného kódexu – povoliť, aby sa určité položky, ktoré sa majú pripočítať k cene skutočne zaplatenej alebo k cene, ktorá sa má zaplatiť, hoci nie je určiteľná v čase vzniku colného dlhu, určili na základe vhodných a osobitných kritérií.

43 Navyše článok 254 toho istého nariadenia umožňuje colným orgánom, aby na žiadosť deklaranta prijali colné vyhlásenie na prepustenie do voľného obehu, ktoré neobsahuje všetky náležitosti a ktoré podľa článku 257 ods. 3 tohto nariadenia môže obsahovať predbežné určenie colnej hodnoty dovážaného tovaru, pričom toto colné vyhlásenie možno neskôr doplniť podľa článkov 256, 257 a 259 uvedeného nariadenia.

44 Tento výklad potvrdzuje bod 14 komentára č. 3 (sekcia na určovanie colnej hodnoty) o vplyve licenčných poplatkov na colnú hodnotu, ktorý vypracoval výbor pre colný kódex uvedený v článku 247a tohto kódexu (ďalej len „výbor pre colný kódex“), a znie takto:

„Licenčné poplatky sa vo všeobecnosti vypočítavajú po dovoze tovaru, pri ktorom sa určuje colná hodnota. V tomto prípade sa buď odloží definitívne určenie colnej hodnoty v súlade s článkom 257 ods. 3 vykonávacích ustanovení [colného] kódexu, alebo sa vykoná všeobecná úprava v závislosti od zistení vykonaných počas reprezentatívneho obdobia a pravidelne aktualizovaných. Túto otázku je potrebné vyriešiť dohodou medzi dovozcami a colnými orgánmi.“

45 Závery výboru pre colný kódex síce nie sú právne záväzné, predstavujú však významné prostriedky na zabezpečenie jednotného uplatňovania colného kódexu zo strany colných orgánov členských štátov a možno ich považovať ako také za významné prostriedky pre výklad tohto kódexu (rozsudok zo 6. februára 2014, Humeau Beaupréau, C-2/13, EU:C:2014:48, bod 51 a citovaná judikatúra).

46 Článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu preto nestanovuje, že výška licenčných poplatkov sa má stanoviť v čase uzavretia licenčnej zmluvy alebo v čase vzniku colného dlhu, aby sa tieto licenčné poplatky považovali za poplatky za tovar, ktorého colná hodnota sa má určiť.

47 Po druhé treba preskúmať, či licenčné poplatky možno považovať za poplatky za tovar, ktorého hodnota sa má určiť, aj keď sa týkajú iba jeho časti. V prejednávanej veci boli totiž licenčné poplatky zaplatené za poskytnutie služieb po dovoze tovaru dotknutého vo veci samej, ako aj za používanie obchodnej značky skupiny, do ktorej deklarant patrí.

48 V tejto súvislosti článok 161 druhý odsek nariadenia č. 2454/93 stanovuje, že ak sa výška poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku vypočíta bez ohľadu na cenu dovážaného tovaru, platba tohto poplatku za poskytnutie práv alebo licenčného poplatku sa aj tak môže vzťahovať na tovar, ktorý sa má oceňovať.

49 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu pritom vyplýva, že výška licenčných poplatkov zodpovedá percentu obratu z predaja dovezeného licenčného tovaru tretím stranám. Vyplýva z neho, že zaplatenie týchto licenčných poplatkov sa „vzťahuje“ na tovar, ktorý sa má oceňovať, v zmysle tohto článku 161 druhého odseku.

50 Toto konštatovanie nemožno spochybniť skutočnosťou, že podľa toho istého rozhodnutia sa licenčné poplatky týkajú aj poskytnutia dodatočných služieb súvisiacich s tovarom, ktorý doviezla GE Nemecko, ako aj používania obchodnej značky skupiny GE touto spoločnosťou.

51 Článok 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 totiž stanovuje, že ak sa poplatky za poskytnutie práv alebo licenčné poplatky vzťahujú čiastočne na dovážaný tovar a čiastočne na ostatné prísady alebo prvky pridané k tovaru po jeho dovoze alebo k činnostiam alebo službám vykonávaným po dovoze, musí byť vykonané primerané rozdelenie na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov v súlade s vysvetľujúcou poznámkou k článku 32 ods. 2 colného kódexu v prílohe 23 nariadenia č. 2454/93.

52 Článok 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 tak výslovne stanovuje, že licenčné poplatky, ktoré sa majú zaplatiť, možno považovať za čiastočne súvisiace s tovarom a čiastočne so službami vykonávanými po dovoze, takže úpravu podľa článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu bude možné uplatniť, aj keď sa tieto licenčné poplatky týkajú len časti dovezeného tovaru, pričom túto úpravu bude treba v tomto prípade vykonať na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov, ktoré umožnia ohodnotiť výšku licenčných poplatkov súvisiacich s týmto tovarom.

53 Podľa článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu preto licenčné poplatky môžu byť poplatkami za „tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota“ v zmysle tohto ustanovenia, aj keď sa tieto licenčné poplatky týkajú len časti tohto tovaru.

54 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že po prvé nestanovuje, že výšku licenčných poplatkov treba určiť v okamihu uzavretia zmluvy alebo v okamihu vzniku colného dlhu, aby sa tieto licenčné poplatky považovali za poplatky za tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota, a po druhé pripúšťa, že tieto poplatky sú poplatkami za „tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota“, aj v prípade, keď sa týkajú len časti tohto tovaru.

O tretej otázke

55 Svojou treťou otázkou, ktorá sa týka tretej podmienky uvedenej v bode 35 tohto rozsudku, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu a článok 160 nariadenia č. 2454/93 vykladať v tom zmysle, že licenčné poplatky sú „podmienkou predaja“ tovaru, ktorý sa ohodnocuje, ak v rámci tej istej skupiny spoločností zaplatenie poplatkov vyžaduje podnik spojený s kupujúcim aj s predávajúcim a poplatky sa platia v prospech toho istého podniku.

56 Treba pripomenúť, že článok 157 ods. 2 nariadenia č. 2454/93 spresňuje podmienky uplatnenia článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu v tom zmysle, že poplatok za poskytnutie práv alebo licenčný poplatok sa pripočíta k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená len vtedy, keď táto platba na jednej strane súvisí s tovarom, ktorý sa ohodnocuje, a na druhej strane predstavuje podmienku predaja tohto tovaru.

57 Ani článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu a ani článok 157 ods. 2 nariadenia č. 2454/93 však nespresňujú, čo treba rozumieť pod „podmienkou predaja“ tovaru, ktorý sa ohodnocuje.

58 V tejto súvislosti výbor pre colný kódex v bode 12 komentára č. 3 (sekcia na určovanie colnej hodnoty) o vplyve licenčných poplatkov na colnú hodnotu uvádza, že „ide o to, či je predávajúci ochotný predať tovar bez toho, aby bol zaplatený licenčný poplatok. Táto podmienka môže byť výslovná alebo implicitná. Vo väčšine prípadov sa priamo v licenčnej zmluve uvádza, že predaj dovezeného tovaru podlieha zaplateniu licenčného poplatku. Nie je však podstatné, aby to bolo upravené.“

59 Ako vyplýva z bodu 45 tohto rozsudku treba prihliadnuť na usmernenia uvedené v tomto komentári.

60 Za týchto okolností treba usudzovať, ako uviedol aj generálny advokát v bode 51 svojich návrhov, že platba licenčného poplatku predstavuje „podmienku predaja“ tovaru, ktorý sa ohodnocuje, ak v rámci zmluvných vzťahov medzi predávajúcim alebo osobou, s ktorou je spojený, a kupujúcim, je platba licenčných poplatkov pre predávajúceho taká dôležitá, že bez ich zaplatenia by k predaju tovaru nepristúpil, čo ale musí preveriť vnútroštátny súd.

61 Pokiaľ ide o vec samu, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že licenčné poplatky za predávaný tovar sa platia v prospech poskytovateľa licencie, ktorým je spoločnosť M., ktorá je spojená s predávajúcim aj s kupujúcim. V prejednávanej veci je teda príjemcom tá istá spoločnosť, ktorá od kupujúceho tohto tovaru vyžadovala zaplatenie súvisiacich licenčných poplatkov, pričom tieto tri spoločnosti patria do tej istej skupiny, skupiny GE, a sú priamo alebo nepriamo kontrolované touto materskou spoločnosťou.

62 Podľa článku 160 nariadenia č. 2454/93 v tejto súvislosti platí, že ak kupujúci zaplatí poplatky za poskytnutie práv alebo licenčné poplatky tretej strane, podmienky ustanovené v článku 157 ods. 2 tohto nariadenia sa považujú za splnené len vtedy, ak predávajúci alebo osoba s ním spojená požaduje, aby kupujúci vykonal túto platbu.

63 Vnútroštátny súd sa tak pýta, či je podmienka stanovená v článku 160 nariadenia č. 2454/93 splnená v situácii, keď „tretia strana“, ktorej má byť licenčný poplatok zaplatený, a „osoba spojená“ s predávajúcim, je tá istá osoba.

64 V tejto súvislosti GE Healthcare tvrdí, že v nemeckej verzii článok 160 nariadenia č. 2454/93 stanovuje, že osoba, ktorá vyžaduje zaplatenie licenčného poplatku a tretia strana, ktorej sa má tento poplatok zaplatiť, nemôže byť tá istá osoba.

65 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora však nemôže byť formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápaná ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami sa má dané ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudok z 15. novembra 2011, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, bod 48 a citovaná judikatúra).

66 Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 63 svojich návrhov, žiadna z ostatných jazykových verzií článku 160 nariadenia č. 2454/93 neobsahuje druhý odkaz na „tretiu stranu“, ktorej sú platené licenčné poplatky.

67 Okrem toho, ako uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, skutočnosť, že osoba spojená s predávajúcim nie je označená ako „tretia strana“ v zmysle článku 160 nariadenia č. 2454/93, neznamená, že platba licenčných poplatkov nepredstavuje „podmienku predaja“ dovážaného tovaru, ktorý sa ohodnocuje, v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu.

68 Treba naopak overiť, či osoba spojená s predávajúcim má nad kupujúcim alebo predávajúcim takú kontrolnú právomoc, aby sa mohol ubezpečiť, že dovoz tovaru, ku ktorému sa viaže jeho licencia, podlieha zaplateniu licenčného poplatku za tento tovar v jeho prospech.

69 Takého overenie musí vo veci samej vykonať vnútroštátny súd.

70 Ďalej bod 13 komentára č. 3 výboru pre colný kódex (sekcia na určovanie colnej hodnoty) o vplyve licenčných poplatkov na colnú hodnotu stanovuje, že „ak sa tovar kúpi od jednej osoby a licenčné poplatky sa zaplatia inej osobe, ich zaplatenie možno považovať za podmienku predaja tovaru… Predávajúceho tovaru alebo osobu s ním spojenú možno považovať za takých, ktorí požadujú, aby kupujúci zaplatil túto sumu vtedy, keď je v nadnárodnej skupine tovar kúpený od jedného člena skupiny, ale poplatok musí byť zaplatený inému členovi tej istej skupiny. Je to tak aj vtedy, keď predávajúci je nadobúdateľom licencie príjemcu poplatkov a tento príjemca kontroluje podmienky predaja.“

71 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu a článok 160 nariadenia č. 2454/93 sa majú vykladať v tom zmysle, že licenčné poplatky sú „podmienkou predaja“ tovaru, ktorý sa ohodnocuje, ak v rámci jednej skupiny spoločností zaplatenie poplatkov vyžaduje podnik spojený s kupujúcim aj s predávajúcim a poplatky sa platia v prospech toho istého podniku.

O štvrtej otázke

72 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v zásade pýta, či sa majú články 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu a 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 vykladať v tom zmysle, že úpravu a rozdelenie stanovené v týchto ustanoveniach možno vykonať, ak colná hodnota dotknutého tovaru nebola určená na základe článku 29 colného kódexu, ale na základe podpornej metódy upravenej v článku 31 tohto kódexu.

73 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že počas viacerých daňových období predchádzajúcich roku 2009 Hlavnému colnému úradu v Düsseldorfe neboli poskytnuté údaje potrebné na to, aby vykonal úpravu na základe článku 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu, a pri výpočte prevodnej hodnoty sa preto oprel o metódu uvedenú v článku 29 tohto kódexu. Ak sa teda použila metóda na určenie colnej hodnoty podľa článku 31 colného kódexu, metódy uvedené v článkoch 29 a 30 tohto kódexu sa neuplatnia.

74 Keďže článok 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu stanovuje, že na určenie colnej hodnoty možno vykonať úpravu len na základe článku 29 tohto kódexu, natíska sa otázka, či túto úpravu, a konkrétne rozdelenie podľa článku 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93, možno uplatniť aj v prípade, keď sa colná hodnota dovezeného tovaru určila na základe metódy uvedenej v článku 31 tohto kódexu.

75 Treba pripomenúť, že ak colnú hodnotu nemožno určiť podľa článku 29 colného kódexu podľa prevodnej hodnoty dovážaného tovaru, určenie colnej hodnoty sa uskutoční podľa ustanovení článku 30 tohto kódexu postupným uplatňovaním metód stanovených v písmenách a) až d) odseku 2 tohto článku (rozsudok zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, bod 27 a citovaná judikatúra).

76 V prípade, ak nie je možné určiť colnú hodnotu dovážaného tovaru ani na základe článku 30 colného kódexu, určenie colnej hodnoty sa uskutočňuje podľa ustanovení článku 31 tohto kódexu (rozsudok zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, bod 28 a citovaná judikatúra).

77 V dôsledku toho tak zo znenia článkov 29 až 31 uvedeného kódexu, ako aj z poradia, v akom sa majú uplatňovať kritériá určenia colnej hodnoty podľa týchto článkov, vyplýva, že medzi týmito ustanoveniami existuje vzťah subsidiarity. Iba vtedy, ak uplatnením daného ustanovenia nemožno určiť colnú hodnotu, sa totiž treba odvolať na ustanovenie, ktoré v stanovenom poradí nasleduje bezprostredne po ňom (rozsudok zo 16. júna 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, bod 29 a citovaná judikatúra).

78 Článok 31 ods. 1 colného kódexu stanovuje, že colná hodnota dovezeného tovaru sa určí na základe údajov dostupných v Únii s použitím vhodných prostriedkov zlučiteľných so zásadami a všeobecnými pravidlami medzinárodných zmlúv, ako aj ustanoveniami kapitoly 3 tohto kódexu, ktoré uvádza.

79 V tejto súvislosti, ako už uviedol aj generálny advokát v bode 86 svojich návrhov, tento odkaz v článku 31 ods. 1 colného kódexu na ustanovenia kapitoly 3 tohto kódexu znamená, že všeobecné ustanovenia tejto kapitoly, ktorých súčasťou je článok 32 tohto kódexu, sa uplatňujú aj v prípade, keď je colná hodnota dovezeného tovaru určená v súlade s článkom 31 ods. 1 tohto kódexu.

80 Ako vyplýva z bodu 30 tohto rozsudku, cieľom právnej úpravy Únie týkajúcej sa colného ohodnocovania tovaru je vytvorenie spravodlivého, jednotného a nestranného systému, ktorý vylučuje uplatňovanie svojvoľných alebo fiktívnych colných hodnôt. Podľa bodu 2 vysvetľujúcich poznámok o colnej hodnote uvedených v prílohe 23 nariadenia č. 2454/93 týkajúcich sa článku 31 ods. 1 colného kódexu by mali byť metódy určovania, ktoré sa uplatňujú podľa tohto článku 31 ods. 1, totožné s metódami uvedenými v článku 29 až článku 30 ods. 2 tohto kódexu, ale „primeraná pružnosť“ pri uplatňovaní uvedených metód je v súlade s ustanoveniami tohto článku 31 ods. 1 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, bod 60).

81 S ohľadom na potrebu určiť colnú hodnotu v situácii, keď obchodná spoločnosť neposkytne úplné informácie týkajúce sa dotknutých daňových období, a s ohľadom na „primeranú pružnosť“, ktorú vyžaduje bod 2 uvedených vysvetľujúcich poznámok, je potrebné pripustiť, že zohľadnenie údajov týkajúcich sa iných daňových období podniku môže predstavovať údaj dostupný v Únii, ktorý umožňuje použiť článok 31 ods. 1 colného kódexu ako základ určenia colnej hodnoty. Odkaz na tieto údaje totiž predstavuje taký spôsob určenia uvedenej hodnoty, ktorý je jednak „primeraný“ v zmysle uvedeného článku 31 ods. 1 a jednak je v súlade so zásadami a všeobecnými pravidlami medzinárodných zmlúv, ako aj ustanovení, na ktoré tento článok 31 ods. 1 odkazuje (pozri analogicky rozsudok z 28. februára 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, bod 61).

82 Pokiaľ ide o článok 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93, tento článok stanovuje, že ak sa poplatky za poskytnutie práv alebo licenčné poplatky vzťahujú čiastočne na dovážaný tovar a čiastočne na ostatné prísady alebo prvky pridané k tovaru po jeho dovoze alebo k činnostiam alebo službám vykonávaným po dovoze, musí byť vykonané primerané rozdelenie „na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov“ v súlade s vysvetľujúcou poznámkou k článku 32 ods. 2 colného kódexu uvedenou v prílohe 23 nariadenia č. 2454/93.

83 Z bodu 81 tohto rozsudku a z bodu 91 návrhov generálneho advokáta pritom vyplýva, že údaje týkajúce sa iných daňových období dotknutého podniku možno v zásade považovať za „objektívne a kvantifikovateľné“ v zmysle článku 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93, a teda umožniť, aby bolo vykonané primerané rozdelenie, ktoré tento článok upravuje.

84 Ako tvrdí nemecká vláda a Európska komisia, keby sa rozhodlo inak, dovozcom, ktorí odmietli poskytnúť úplné informácie, by to prinieslo nenáležitú výhodu tým, že by sa bránilo vykonaniu správneho určenia colnej hodnoty dovážaného tovaru.

85 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že články 32 ods. 1 písm. c) colného kódexu a 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93 sa majú vykladať v tom zmysle, že úpravu a rozdelenie stanovené v týchto ustanoveniach možno vykonať, ak colná hodnota dotknutého tovaru nebola určená na základe článku 29 colného kódexu, ale na základe podpornej metódy upravenej v článku 31 tohto kódexu.

O trovách

86 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 32 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že po prvé nestanovuje, že výšku licenčných poplatkov treba určiť v okamihu uzavretia zmluvy alebo v okamihu vzniku colného dlhu, aby sa tieto poplatky považovali za poplatky za tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota, a po druhé pripúšťa, že tieto licenčné poplatky sú poplatkami za „tovar, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota“, aj v prípade, keď sa týkajú len časti tohto tovaru.**

2. **Článok 32 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 1791/2006, a článok 160 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1875/2006 z 18. decembra 2006, sa majú vykladať v tom zmysle, že licenčné poplatky sú „podmienkou predaja“ tovaru, ktorý sa ohodnocuje, ak v rámci jednej skupiny spoločností zaplatenie poplatkov vyžaduje podnik spojený s kupujúcim aj s predávajúcim a poplatky sa platia v prospech toho istého podniku.**

3. **Článok 32 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 1791/2006, a článok 158 ods. 3 nariadenia č. 2454/93, zmeneného a doplneného nariadením č. 1875/2006, sa majú vykladať v tom zmysle, že úpravu a rozdelenie stanovené v týchto ustanoveniach možno vykonať, ak colná hodnota dotknutého tovaru nebola určená na základe článku 29 tohto nariadenia č. 2913/92 v zmenenom a doplnenom znení, ale na základe podpornej metódy upravenej v článku 31 tohto nariadenia.**

Podpisy